

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61141-02-18

28 נובמבר 2021

לפני:

כב' השופטת אופירה דגן-טוכמכר

נציג ציבור (מעסיקים) גב' הילנה ערד שטיינבך

התובעת

בתיה כהן
ע"י ב"כ: עו"ד א. שאבי וכו. דיין דובב

הנתבעים

1. אי.אר.פי.סי. מוצרי גומי ישראלים בע"מ
2. עידית ערד
3. לוי ארד ובניו בעמ
ע"י ב"כ: עו"ד י. אופק

פסק דין (משלים)

רקע עובדתי

1. התובעת הגישה תביעה לבית הדין שבמרכזה השאלה האם נעשו עבור המנוח (בעלה ז"ל של התובעת) הפרשות בחסר לפנסיה לאור פיצול שכרו באופן פיקטיבי והאם, כפועל יוצא, זכאית התובעת לקבלת סעדים מהנתבעות בגין הפגיעה בגובה קצבת השאירים והנכות עקב כך.
2. ביום 5.8.2020 הצדדים הגיעו להסכמה לפיה יוגשו סיכומים בשאלות הנוגעות לרכיבי השכר השונים ולשאלת מעמדם כחלק מהמשכורת הקובעת לפנסיה, על מנת שיינתן פסק דין חלקי לצורך קביעת השכר הקובע ולצורך השלמת הבירור החשבונאי.
3. ביום 9.3.2021 ניתן פסק דין בתיק זה (להלן: "**פסק הדין החלקי**") במסגרתו הוכרעו השאלות כאמור לעיל, ונקבע כי הצדדים יגישו תחשיבים מטעמם.
4. בהתאם, הצדדים הגישו תחשיביהם וכן סיכומים משלימים, ולהלן יינתן פסק הדין המשלים בנושא.

דיון והכרעה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61141-02-18

תחשיבי הצדדים בנוגע להפסדי קצבאות

- 1
- 2 .5 ביום 19.4.2021 הגישה התובעת חוות דעת אקטוארית עדכנית מטעמה. ביום
- 3 31.5.2021 הגישו הנתבעות חוות דעת אקטוארית עדכנית מטעמן וביום
- 4 6.7.2021 הוגשה התייחסות התובעת לחוות הדעת מטעם הנתבעות.
- 5 .6 בהתאם לחוות הדעת האקטוארית מטעם התובעת ההפסדים שנגרמו לתובעת
- 6 עומדים על סך של 236,553 ₪ כמפורט להלן:
- 7 א. קצבת נכות- 15,234 ₪
- 8 ב. קצבת שאירים עבר- 37,493 ₪
- 9 ג. קצבת שאירים עתיד- 170,830 ₪
- 10 ד. פיצויים- 12,997 ₪
- 11 .7 בהתאם לחוות הדעת האקטוארית מטעם הנתבעות, ההפסדים שנגרמו לתובעת
- 12 עומדים על סך של 211,412.66 ₪ כמפורט להלן:
- 13 א. קצבת נכות - 15,157.77 ₪
- 14 ב. קצבת שאירים עבר - 38,033.43 ₪
- 15 ג. קצבת שאירים עתיד - 158,221.46 ₪
- 16 .8 במסגרת התייחסות התובעת לחוות הדעת האקטוארית מטעם הנתבעות, צוין
- 17 כי להבנתו של האקטואר מטעם התובעת ההבדל בין חוות הדעת נובע מריבית
- 18 היוון, אשר חושבה על ידו לפי 3% בהתאם לנהוג בקרנות הפנסיה בעוד שכל
- 19 הנראה האקטואר מטעם הנתבעות ביצע חישוביו לפי ריבית 3.74%. בהקשר זה
- 20 התובעת הפנתה לבע"א 3751/17 המאגר הישראלי לביטוח רכב נ' פלוני במסגרתו
- 21 לטענתה, קבע בית המשפט העליון כי ריבית ההיוון הרלוונטית במקרים אלו
- 22 הינה 3%.
- 23 .9 הנתבעות טענו בסיכומיהן כי הערכתו של האקטואר מטעם התובעת מופרזת,
- 24 אינה מוסברת ומוטעמת. עוד לטענתן אין ממש בסברת האקטואר מטעם
- 25 התובעת לפיה האקטואר מטעם הנתבעות ערך חישוביו לפי אחוז היוון גבוה
- 26 יותר (3.74% ולא 3%). הנתבעות ציינו כי היוון הסכומים בחישוב הנזק
- 27 האקטוארי בחוות דעתו של המומחה מטעמן נעשה לפי 3%. עוד לטענתן אין
- 28 להקל ראש בעובדה כי הנזק האקטוארי כלל לא קיים.
- 29 .10 עוד מוסיפות וטוענות הנתבעות כי נזקי אבדן פנסיית הנכות הנטענים על ידי
- 30 התובעת אינם מדויקים ויש להפחיתם משום שהמנוח קיבל תשלום שכר/דמי

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61141-02-18

- 1 מחלה בגין חודשים אלו. זאת, על פי סעיפים 9.1-9.2 לתקנון קרן הפנסיה
2 הרלוונטית בחברת "הראל", וסכומם הסופי 15,157 ₪. לטענתן בפרק זה עדותו
3 של המומחה מטעם הנתבעות לא נסתרה. בנוסף טענו כי גם לו יסבור בית הדין
4 כי העובדה שכספים אלו שולמו מקשה אחת, ואין להפחיתם, הרי שעל פי פסק
5 הדין החלקי, הסכום של 3,100 ₪ בחודש ובסה"כ 9,300 ₪ אינם דמי מחלה אלא
6 שולמו על אף שאינם חלק מהשכר הקובע כ"דמי מחלה" לפי בקשת התובעת.
7 לכן לטענתן יש להפחית מחציתם, היינו הפחתה של 4,650 ₪ מן הנזק המכומת
8 על ידי האקטואר מטעם התובעת.
9 11. מכאן להכרעתנו.
- 10 12. מהשוואת התחשיב שהוגש מטעם התובעת לתחשיב שהוגש מטעם הנתבעות
11 עולה כי אין הבדל משמעותי בין שני התחשיבים, למעט לעניין חוסרים בקצבת
12 שאירים לעתיד (נציין כי ההתייחסות לרכיב הפיצויים תיעשה בנפרד). כאמור,
13 המומחה מטעם התובעת ציין כי פער זה נובע מגובה הריבית לפיה נעשה
14 החישוב, אולם הנתבעות הבהירו שאין בכך ממש.
- 15 13. מבחינת חוות הדעת עולה כי הנתונים והנחות היסוד עליהם התבססו המומחים
16 בחוות דעתם מניחים את הדעת. משהצדדים לא הציגו את דרכי החישוב לעניין
17 קצבת שאירים עתידית ומשלא הוסבר הפער בין חוות הדעת ולפיכך לבית הדין
18 אף אין כלים להתחקות אחר החישובים האקטוארים וכפועל יוצא לאחר מהות
19 הפער בין חוות הדעת, לא מצאנו שיש להעדיף חוות דעת אחת על פניו האחרת.
20 בנסיבות אלה בהן הגענו לספק שקול בין שתי חוות הדעת, מצאנו לדחות את
21 טענות הצד שעליו רובץ נטל ההוכחה, ומשכך, **אנו מקבלים את חוות הדעת**
22 **שהוגשה מטעם הנתבעות.**
- 23 14. אשר לטענות הנתבעות לעניין קצבת הנכות, נציין כי טענות הנתבעות והפנייתן
24 לסעיפים 9.1-9.2 לתקנון הראל העוסקות בחישוב השכר הקובע של מבוטח
25 לפנסיית נכות ושאירים לא הובררו. נציין כי ככל שהייה בכוונתן של הנתבעות
26 לטעון לקיזוז לאור סכומים ששולמו, היה עליהן לעשות כן באופן מפורש
27 ובהזדמנות הראשונה בכתב הגנתן על מנת לאפשר בירור מקיף, שיתכן שאף
28 הצריך צירוף הקרן. למעלה מן הצריך נציין, כי על פניו, ומבלי לקבוע ממסמרות
29 בדבר שכן כאמור הדברים לא הובררו עד תומם, סעיף 29 לתקנון הקרן (אליו
30 הפנו הצדדים במסגרת חוות הדעת הקודמות) מחריג דמי מחלה, בעוד

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61141-02-18

1 שבנסיבות העניין הנתבעת 1 בחרה לסווג את התשלום למנוח כדמי מחלה. אולם
2 כאמור הדברים נאמרים למעלה מן הצריך, כמפורט לעיל.

הרמת מסך

3
4
5 15. לטענת התובעת יש להטיל על הנתבעות 2 ו-3 את האחריות לנזקי התובעת,
6 שנגרמו עקב התנהלותן הבלתי חוקית וחוסר תום ליבן בביצוע הפקדות חלקיות
7 לקרן הפנסיה של המנוח ופיצול שכרו באופן מלאכותי במטרה מלחמוק
8 מתשלום זכויות סוציאליות.

9 16. לטענתה מדובר בשרשור חברות בעירבון מוגבל וכי מדובר בחברה משפחתית.
10 עוד לטענתה יש לזקוף לחובת הנתבעת 2 את אי התייצבותה להליך והימנעותה
11 מליתן עדות. עוד טוענת התובעת כי הנתבעות פעלו בניגוד לחובתן, יצרו למנוח
12 תלושי שכר פיקטיביים והכל על מנת להקטין הוצאות לנתבעת 1. לטענתה
13 הנתבעות היו מודעות להתנהלותן המכוונת ולנזק שנגרם אף לתובעת, הזכאית
14 להגנה יתירה הניתנת לעובד וחליפו, וכעת מסתתרות מאחורי "מסכי ההגנה".
15 עוד טוענת התובעת כי לנתבעות אחריות ישירה למחדל.

16 17. לאחר שקילת הראיות שלפנינו הגענו לכלל מסקנה שלא הונחה תשתית עובדתית
17 מספקת להרמת מסך ולחיוב הנתבעות 2 ו-3 בחובות הנתבעת 1.

18 18. עקרון האישיות המשפטית הנפרדת של חברה בע"מ הוא כלל בסיסי בדיני
19 חברות. החריג לכך הוא הכלל בדבר הרמת מסך, אשר נועד למקרים חריגים
20 ויוצאי דופן כדי לתת מענה לניצול לרעה של עקרון האישיות המשפטית של
21 החברה על ידי בעל מניות בה, כך שהוא מסתתר מאחורי מסך ההתאגדות על
22 מנת להתחמק מהתחייבויות שנטל על עצמו תוך מעשה תרמית או התנהגות
23 בלתי נאותה.

24 19. הוראת סעיף 6 לחוק החברות, תשנ"ט-1999, כפי שתוקנה במסגרת תיקון מס'
25 3 לחוק החברות, תשס"ה-2005, מעגנת את הכלל בדבר הנסיבות בהן רשאי בית
26 המשפט להרים את מסך ההתאגדות ולייחס חוב של חברה לבעל מניות בה,
27 וכלשון הסעיף לאמור:

28
29 "(א) (1) בית משפט רשאי לייחס חוב של חברה לבעל מניה בה, אם מצא כי בנסיבות
30 הענין צודק ונכון לעשות כן, במקרים החריגים שבהם השימוש באישיות המשפטית
31 הנפרדת נעשה באחד מאלה:

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61141-02-18

- 1 (א) באופן שיש בו כדי להונות אדם או לקפח נושה של החברה;
- 2 (ב) באופן הפוגע בתכלית החברה ותוך נטילת סיכון בלתי סביר באשר
3 ליכולתה לפרוע את חובותיה, ובלבד שבעל המניה היה מודע לשימוש כאמור,
4 ובשים לב לאחזקותיו ולמילוי חובותיו כלפי החברה לפי סעיפים 192 ו-193
5 ובשים לב ליכולת החברה לפרוע את חובותיה.
- 6 (2) לענין סעיף קטן זה, יראו אדם כמודע לשימוש כאמור בפסקה (1)(א) או (ב) גם
7 אם חשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות, שגרמו לשימוש
8 כאמור, אך נמנע מלבררן, למעט אם נהג ברשלנות בלבד.
- 9 (ב) בית משפט רשאי לייחס תכונה, זכות או חובה של בעל מניה לחברה או זכות של
10 החברה לבעל מניה בה, אם מצא כי בנסיבות הענין, צודק ונכון לעשות כן בהתחשב
11 בכוונת הדין או ההסכם החלים על הענין הנדון לפניו.
- 12 (ג) בית משפט רשאי להשעות זכותו של בעל מניה לפירעון חובו מאת החברה עד לאחר
13 שהחברה פרעה במלואן את כל התחייבויותיה כלפי נושים אחרים של החברה, אם
14 מצא כי התקיימו התנאים לייחוס חוב של החברה לבעל המניה כאמור בסעיף קטן
15 (א). [ההדגשות אינן במקור].
- 16
- 17 20. בעניין סטפנסקי¹. פירט כב' בית הדין הארצי את התנאים להרמת מסך בהתאם
18 לסעיף 6 לחוק החברות, באופן הבא:
- 19
- 20 "שני תנאי הסף הקבועים בסעיף 6 להרמת מסך ההתאגדות, הם: תנאי הסף הראשון,
21 התקיימות המקרים החריגים המנויים בסעיף 6(א) לחוק שבמוקדם מצוי ניצול לרעה של
22 עקרון האישיות המשפטית הנפרדת. נציין כי המדובר ברשימה סגורה של שני מקרים,
23 אך אלה מנוסחים כמונחי שסתום (הונאה, קיפוח, פגיעה בתכלית החברה וסיכון בלתי
24 סביר) וזאת על מנת לאפשר גמישות מסוימת בבחינת נסיבותיו של כל מקרה ומקרה.
25 מונחים מופשטים אלה רוכשים את משמעותם הקונקרטיה בהתאם לנסיבות הענין.
26 תנאי הסף השני, מודעות או למיצער חשד של בעל המניות בדבר שימוש פסול כאמור
27 באישיות הנפרדת של החברה (ובהקשר לדרך קביעת מימצא בהיבט זה ראו למשל בג"ץ
28 132/15 ר-צ פלסטק בע"מ נ' איפראימוב פאולינה (5.4.17) (להלן: ענין איפראימוב),
29 פיסקה 12).
- 30 מעבר לשני תנאי הסף האמורים קבע המחוקק שלושה שיקולים אליהם יש לתת את
31 הדעת עת נשקלת הרמת מסך ההתאגדות והם: ראשית, היקף האחזקות של בעל המניות,
32 כשרכיב זה, כעולה מהצעת החוק, נועד להבטיח כי לבעל המניות היקף אחזקות
33 'המאפשר פיקוח אפקטיבי על פעולות החברה'; שנית, המידה בה מילא בעל המניות
34 חובותיו כלפי החברה לפי סעיפים 192 ו-193 לחוק; שלישית, יכולת החברה לפרוע את
35 חובותיה.
- 36 לבסוף, בהתקיים שני תנאי הסף וככל ששקלול שלושת השיקולים המנויים בסעיף 6
37 לחוק מטה את הכף לצד הרמת המסך, הרי שעדין מסור לבית הדין שיקול הדעת להחליט
38 אם להרים את מסך ההתאגדות, קרי אם בנסיבות 'צודק ונכון לעשות כן' (ההדגשות
39 במקור).

¹ ע"ע (ארצי) 35231-02-19 יד שירותי ליווי וייעוץ חברות בע"מ נ' אלעד סטפנסקי (17.3.2020); להלן: ענין סטפנסקי.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61141-02-18

- 1
- 2 21. כלומר, מנוסח הוראת סעיף 6 לחוק החברות, כמו גם מהספרות וההלכה
- 3 הפסוקה עולה שהרמת מסך תיעשה במקרים שבהם הוכח שנעשה שימוש לרעה
- 4 בעקרון האישיות המשפטית הנפרדת של התאגיד כדי להונות אדם או לקפח
- 5 נושה ולחלופין, לעשות מעשה שפוגע בתכלית התאגיד, תוך נטילת סיכון בלתי
- 6 סביר ביחס ליכולתו לפרוע את חובותיו.² יש צורך במודעות של בעל המניות
- 7 לשימוש לרעה הנעשה בעקרון האישיות המשפטית הנפרדת. כמו כן, בבוא
- 8 הערכאה השיפוטית להרים את מסך ההתאגדות, עליה ליתן דעתה, בין השאר,
- 9 לשאלה אם החברה יכולה לפרוע את חובותיה. לבסוף יש לבחון אם בנסיבות
- 10 העניין "צודק ונכון" להרים את מסך ההתאגדות.
- 11 22. בפסיקת כב' בית הדין הארצי לעבודה נקבע כי הכללים בדבר הרמת המסך,
- 12 מחייבים בחינה מיוחדת בתחום משפט העבודה.³ לצד זאת, יש לזכור שנקודת
- 13 המוצא כאמור, הינה שיש ליתן תוקף לעקרון האישיות המשפטית הנפרדת של
- 14 התאגיד.
- 15 23. משזו נקודת המוצא, ואף שמדובר ביחסי עבודה, אין די בכך ש"עולה תמונה
- 16 מדאיגה" בנוגע לאופן שבו העסיקה חברה את עובדיה כדי להביא להרמת
- 17 המסך. יפים לכאן בשינויים המחויבים הדברים מפי השופט אילן איטח (כתוארו
- 18 אז) בפסק הדין בפרשת טוקו שף⁴, בקבעו, כדלקמן:
- 19
- 20 "דעתנו היא שלא הוכח כי לפנינו מקרה חריג של שימוש לרעה באישיות הנפרדת של
- 21 התאגיד כנדרש בסעיף 6 לחוק החברות. אמנם מקביעותיו העובדתיות של בית הדין
- 22 האזורי עולה תמונה מדאיגה בנוגע לאופן שבו העסיקה החברה את המשיב. בין היתר,
- 23 באי עריכת רישומים כנדרש על פי חוק, בהעסקה בשעות ארוכות, ובהנפקת תלושי שכר
- 24 פיקטיביים. עם זאת לא הונחה לפני בית הדין האזורי תשתית עובדתית ממנה ניתן
- 25 ללמוד כי החברה נועדה לשמש כסות לפגיעה בזכויותיו של המשיב או להונאתו. כך גם
- 26 לא הוכח כי החברה נוהלה תוך נטילת סיכון בלתי סביר, וזאת חרף קביעתו העובדתית
- 27 של בית הדין האזורי כי החברה נקלעה לקשיים כלכליים. במקרה שלפנינו לא

² ע"ע (ארצי) 1137/02 אדיב נ' החברה לפיתוח ולמלונאות רחביה בע"מ, (19.1.2003); ע"ע (ארצי) 1401/04 ברק – פרץ, (5.6.2006).

³ ראו למשל: בג"ץ 132/15 ר-צ פלסט בע"מ נ' איפראימוב פאולינה (פורסם בנבו, 5.4.2017).

⁴ בר"ע (ארצי) 52353-08-16 א. ב. טוקו שף בע"מ נ' ADMARIAM GAVR NEGOUSE (פורסם בנבו, 13.11.2016). ראו גם ע"ע (ארצי) 15288-12-10 אלון בוימל נ' חיים פלזן (8.5.12) ו-ע"ע (ארצי) 32995-02-16 פלוני נ' אלמוני (פורסם בנבו, 14.9.2017).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61141-02-18

1 התרשמנו כי אי תשלום הזכויות סוציאליות למשיב מצדיק להרים את מסך ההתאגדות
2 של החברה".
3 24. נטל ההוכחה בעניין זה מוטל על התובע, והוא נטל לא קל כלל ועיקר.
4 25. בעניינו, אנו סבורים שלא הונחה לפנינו תשתית עובדתית לפיה הנתבעת 1 נועדה
5 לשמש כסות לפגיעה בזכויות המנוח או להונאתו, אף לא הוכח נטילת סיכון
6 בלתי סביר ולא התרשמנו כי הונחה תשתית עובדתית מספקת להרמת מסך
7 ההתאגדות או הטלת אחריות על הנתבעות 2 ו-3 ודין טענות התובעת לעניין זה
8 להידחות.

9

10

11

השלמת פיצויי פיטורים

12 26. לטענת התובעת היא זכאית להשלמת פיצויי פיטורים לנוכח כך שהנתבעת 1
13 הפרישה לקרן הפנסיה 6% משכר המנוח והיה עליה לשלם השלמת פיצויים
14 לסכום המופקד בקופה. עוד לטענתה זכאותה של התובעת להשלמה נכונה ביתר
15 שאת לנוכח כך שנקבע כי הרכיבים "פרמיה" ו"בונוס" הם רכיבים שכר
16 פנסיוניים. אין מחלוקת כי הנתבעת 1 לא הפרישה דבר בגין רכיבי שכר אלו, כך
17 שהתובעת זכאית להשלמת פיצויי פיטורים, לכל הפחות, בגין רכיבים אלה.
18 לטענתה הנתבעות שינו גרסתן במסגרת הסיכומים החלקיים והעלו טענה חדשה
19 המהווה הרחבת חזית אסורה לפיה השלמת הפיצויים שולמה לתובעת. בנוסף
20 צורף לסיכומיה מסמך חדש שאף לא לוה בתצהיר ולא ניתנה לתובעת הזדמנות
21 לחקור לגביו. לטענת התובעת נטל ההוכחה מוטל על הנתבעת 1 להוכיח כי
22 שילמה לתובעת את השלמת הפיצויים ולא ניתן לראות במסמך שצורף כעומד
23 בנטל זה. המסמך מעיד על העברה בנקאית שבוצעה אולם לא נלווה אליו כל
24 הסבר או תחשיב ממה מורכב הסכום, כך למשל יתכן כי הסכום מהווה פדיון
25 זכויות נוספות כגון חופשה שנתית או הבראה. עוד לטענתה התובעת לא הסכימה
26 להגשת המסמך וכי הוא אינו עומד בתנאים הקבועים בפקודת הראיות למסמך
27 המהווה "רשומה מוסדית של תאגיד בנקאי.

28 27. לטענת הנתבעות בסעיף 11 לכתב התביעה המתוקן ציינה התובעת כי הנתבעת 1
29 שילמה למנוח את פיצויי הפיטורים על פי מלוא הסכום 14,334 ₪ וכי אלו שולמו
30 אף ביתר. על כן די בזאת בכדי לסתום את הגולל על תביעתה. בנוסף טופס 161

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61141-02-18

- 1 (נספח ד' לכתב התביעה המתוקן) מבאר כי בסעיף השלמת הפיצויים מופיע
2 הסכום של 37,447 ₪ כשמקור התשלום הוא הנתבעת 1. כמו כן בכתב התביעה
3 המתוקן לא עולה דרישה להשלמת הפרשה.
4 28. מכאן להכרעתנו.
5 29. בהתאם לטופס 161 (נספח ד' לכתב התביעה המתוקן), תחת פירוט תשלומים
6 בגין פרישה צוין תשלום בסך 3,946 ₪ וכן תשלום בסך 18,366 מהראל פנסיה
7 ובנוסף תשלום מאת הנתבעת 1 בסך 37,477 ₪.
8 30. הנתבעות צרפו לסיכומיהן מסמך אישור העברה בנקאית לתובעת בסך 37,477
9 ₪.
10 31. בהתאם להחלטה מיום 9.3.2021 נקבע כי הגשת המסמך לתיק תתאפשר, בכפוף
11 לאמור בהחלטה ובכלל זה כי התובעת תגיש את התייחסותה למסמך המצורף
12 וזאת בתצהיר, במסגרתו תתייחס לעצם קבלת הכספים מהנתבעת, וככל שאלו
13 התקבלו על ידה, תפרט טענותיה לעניין מהות התשלום וכן את עמדתה לעניין
14 קבילות ומשקל המסמך.
15 32. התובעת הצהירה כי לא זכור לה שראתה מסמך זה קודם, וכי שולם לה סכום
16 מסוים על ידי הנתבעים לפני הגשת התביעה, אולם אינה זוכרת את הסכום
17 המדויק ובגין מה היה התשלום וכי יתכן שהתשלום כלל רכיבים נוספים ולא רק
18 השלמת פיצויים.
19 33. לאחר שקילת הדברים, ובהתחשב בהתאמה הקיימת בין הסכום המופיע על גבי
20 המסמך האמור לבין הסכום הנקוב בטופס 161, ובהתאמה בין סכום זה לבין
21 ההפרש לתשלום עבור רכיב הפיצויים וכן בשים לב לכך שהתובעת ציינה בכתב
22 תביעתה המתוקן כי פיצויי הפיטורים שולמו בהתאם לשכר הכולל את סך
23 המרכיבים הנתבעים ובכך שהתובעת אישרה קבלת סכום כסף מהנתבעת, הגענו
24 לכלל מסקנה שהנתבעת שילמה לתובעת הפרשי פיצויים עבור המנוח ויש **לדחות**
25 רכיב זה.
26
27 **טענת הקיזוז של הנתבעות**
28 34. הנתבעות טוענות כי צירפו את כרטסת חובותיו של המנוח העולה לכדי חוב של
29 8,700 ₪ שלא סולק. לטענתן התובעת זנחה סוגיה זו בחקירות העדים
30 ובסיכומיה וטענה זו לא נסתרה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61141-02-18

35. התובעת טוענת כי לא הוכחה כל הלוואה שניתנה למנוח ולא הוכח כי ככל שהיתה הלוואה היא לא נפרעה במלואה. הנתבעת 1 מתבססת רק על כרטסת הנהלת חשבונות. לטענתה לא נטענו ולא הוכחו התנאים הקבועים בפקודת הראיות בכדי להכיר במסמך כ"רשומה מוסדית". אף לא הובא לעדות עורך המסמך, מנהל החשבונות או רו"ח אשר יסביר את המסמך, יעיד על תוכנו ויצוק תוכן בתנאים הנדרשים על פי פקודת הראיות, לפיכך אין במסמך כדי להוות ראיה לאמיתות תוכנו וטענת הנתבעות בדבר הלוואה שלא נפרעה לא הוכחה. עוד לטענתה התובעת הצהירה כי בעבר היו הלוואות שהמנוח קיבל מהנתבעת 1 אולם אלה נפרעו במלואן דרך תלושי השכר, התובעת לא נחקרה על כך בחקירה נגדית ועדותה בעניין זה לא נסתרה. עוד לטענתה עיון בתלושי השכר של המנוח מעלה כי מעת לעת מנוכה משכרו בגין "מפרעה". חזקה היא שאילו הייתה נותרת לחובת המנוח יתרת הלוואה שלא נפרעה, היתה הנתבעת 1 מנכה אותה מגמר החשבון של המנוח ומיתרת הפיצויים. טענתה כי לא ניכתה את הכספים "מטוב ליבה" אינה יכולה להישמע עת גם בתלושי השכר האחרונים, בהיותו של המנוח נוטה למות, היא המשיכה לבצע ניכויים. בנוסף, אם מ"מטוב ליבה" ויתרה על מקצת הכספים הרי שהיא מנועה ומושתקת מלקזום בדיעבד, מבלי שהודיעה על כך מראש וללא הסכם בכתב מול המנוח. בנוסף, לא ניתן לדעת אם הנתבעת 1 קיזזה סכום זה מהתשלום שהועבר לתובעת וצורף על ידה במסגרת סיכומיה החלקיים ללא כל פירוט.

36. מכאן להכרענותנו.

37. הנתבעות לא הציגו הסכם לנטילת הלוואה, אולם צירפו כרטסת לתצהירה של רחלי ליבנה ארד, ממנה עולה שלמנוח "יתרה מצטברת" בסך 8,700 ₪.

38. גב' ליבנה ארד הצהירה כי המנוח ביקש וקיבל מספר הלוואות וכי לאחר פטירתו נותר המנוח עם יתרת חוב לנתבעת בסך 8,700 ₪.

39. עוד הצהירה גב' ליבנה ארד בהקשר זה כך (פרוטוקול, עמ' 19, ש' 8-3):

26

27 "יש לך הסכם הלוואה ?

28 ת. למיטב זכרוני לא החתמנו את המנוח על ההלוואות, זה הופיע בכרטסת.

29 ש. בתלוש זה מופיע ?

30 ת. אפשר לעבור. יכול להיות שזה לא ניתן במועדים של התלוש.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61141-02-18

- 1 ש. אז איך ניתן לדעת?
2 ת. כי בפועל הכסף הועבר"
3
4 40. וכן במסגרת חקירתה החוזרת כך (פרוטוקול, עמ' 20, ש' 9-7):
5 "ח.ח.:
6 ש. נשאלת לגבי ההלוואות והפרוט בתלושים. מפנה לתלוש 12/13 הסבירי
7 נושא מפרעה?
8 ת. העובד מדי פעם ופעם ביקש מפרעות על חשבון שכר עבודתו, הוא קיבל את
9 המפרעות והמפרעות היו מנוכות אח"כ משכר העבודה שלו."
10 41. מנגד, התובעת הצהירה כי אכן היו הלוואות, אבל הן שולמו דרך התלושים
11 ונפרעו במלואן.
12 42. אף לו היינו יוצאות מנקודת הנחה כי אין המדובר בטענה מסוג "הודאה והדחה"
13 (טענת "פרעתני"), בהיעדר הודאה לעניין גובה ההלוואה שניטלה, לאחר בחינת
14 העדויות והראיות שלפנינו, שוכנענו כי יש לקבל את טענות הנתבעות לעניין זה.
15 43. מעיון בכרטסת, אשר צורפה לתצהירה של העדה מטעם הנתבעות ואשר
16 התרשמנו כי מהווה מסמך אותנטי, עולה כי נוהלה התחשבנות שוטפת בין
17 הנתבעת 1 למנוח, וכי לאחר סיום ההעסקה נותר למנוח חוב בגובה 8,700 ₪.
18 44. בנסיבות העניין לא מצאנו לקבל את טענת התובעת לפיה הנתבעת 1 מנועה
19 ומושתקת מלקזז את הסכום בדיעבד שכן לא מצאנו לזקוף לחובת הנתבעת 1
20 את אי עמידתה על תשלום ההלוואה בנסיבות הטראגיות של סיום עבודת
21 המנוח, נכון למועד פטירתו של המנוח ובסמוך לכך, וחלף זאת עמידתה על
22 התשלום במסגרת התובענה שלפנינו.
23 45. לאור האמור, טענת הנתבעות מתקבלת, ומהסכום שיפסק לטובת התובעת יש
24 לקזז סך של 8,700 ₪.
25 46. אשר לטענת הקיזוז בגין חוסר תום הלב- הנתבעות ציינו בסיכומיהן המשלימים
26 כי אינן עומדות על טענת הקיזוז בשל חוסר תום ליבה לכאורה של התובעת ועל
27 כן אין להידרש לכך.
28
29 הוצאות משפט

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61141-02-18

- 1 47. לטענת התובעת בתיק התקיימו 3 ישיבות, התובעת נדרשה להגיש חוות דעת
2 אקטואריות ועל כן מבוקש כי ייפסקו הוצאות משפט ריאליות וכן שכ"ט עו"ד
3 בסכומים המשקפים את הוצאות התובעת.
4 48. לטענת הנתבעות על פי פסק הדין החלקי תביעתה של התובעת נתקבלה בחלקה.
5 לטענתה ספק לאור תקנון הקרן אם הנזק האקטוארי שלו טוענת התובעת אכן
6 מתקיים במציאות. עוד לטענתן הנתבעות 2 ו-3 נגררו להליך בעל כורחן ללא
7 יריבות או עילה ויש ליתן לכך ביטוי בשאלת ההוצאות כמו גם לנוכח חוסר תום
8 ליבה של התובעת. משכך לטענתן אין לפסוק הוצאות משפט.
9 49. לאחר שקילת טענות הצדדים, ובהתחשב באמור לעיל, מצאנו שיש לפסוק
10 לתובעת שכר טרחה בגובה 16,000 ₪.
11

סוף דבר

- 12
13
14 50. הנתבעת 1 תשלם לתובעת, סך של 211,412.66 ₪, בתוך 30 יום מהיום, שאם
15 לא כן ישא הסכום ריבית כדין והפרשי הצמדה מהיום ועד התשלום בפועל.
16 51. מסכום זה יקוזז סך של 8,700 ₪.
17 52. בנוסף, תשלם הנתבעת 1 לתובעת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסכום כולל בסך
18 16,000 ₪.
19

20 **ניתן היום, כ"ד כסלו תשפ"ב, (28 נובמבר 2021), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.**

21

אופירה דגן-טוכמכר,
שופטת – אב"ד

גב' הילנה ערד שטיינבך
נציגת מעסיקים

22
23
24
25
26